

České vysoké učení technické v Praze, Fakulta architektury
POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno studenta: **Valentýna Vaclíková**

Název diplomové práce: **Dostupné spolubydlení**

Oponent: **mgr Hubert Guzik, Ph.D.**

Předmětem práce je návrh cenově dostupného obytného domu vhodného zejména pro sociální nebo studentské bydlení. Struktura analytické části odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce. Kromě rešerše zahraničních staveb, které vychází z podobných konstrukčních principů či sledují podobné sociální cíle, diplomantka vyhledala pozemky, kam by šlo její návrh umístit – jsou to vesměs lokality periferní, bez výrazného ekonomického potenciálu. Základní navrhovaná varianta domu o ploše cca 140 m² je určena pro maximálně šest osob a počítá se v ní se zespolečenštěným prvkem v podobě sdílených prostor. Dispozice a do jisté míry i konstrukční řešení jsou nicméně zamýšleny jako variabilní, aby reflektovaly požadavky konkrétních klientů. Autorka se pak zamýšlí nad možnostmi využití svého návrhu pro rodinné bydlení, pro rekreační účely či v rámci větších sídlištních celků. Práce obsahuje cenovou kalkulaci základní varianty domku a úvahu nad možnými úsporami při jeho svépomocné výstavbě. Kromě standardní výkresové části přináší také několik variantních dispozic a návrhy zařízení individuálních pokojů a kuchyně.

Za kladné stránky práce považuji zejména:

- (a) fakt, že se práce snaží reagovat na aktuální nedostupnost bydlení pro nízkopříjmové skupiny;
- (b) odhad rozpočtu základní varianty domku a to se zohledněním faktorů, které mohou cenu snížit (využití odpadu z realizace stavby zpět v interiérovém zařízení, svépomocná výstavba);
- (c) důraz na důsledně ekologický aspekt materiálové skladby, což vhodně rezonuje se zamýšlenou „alternativní“ povahou zejména studentského bydlení.

Jakožto oponent musím také vytknout tyto nedostatky práce:

- (a) diplomantka deklaruje, že svůj návrh primárně zamýšlí jako studentské či sociální bydlení. Je proto škoda, že jen velmi omezeně rozebírá specifika využití obytného prostoru těmito skupinami uživatelů, opomíjí jejich prostorové požadavky či neuvádí rozbor optimálního poměru soukromých a sdílených prostor. Neodůvodňuje také, proč – kromě své osobní zkušenosti – za nejvhodnější pro základní variantu domku považuje šest obyvatel. Naopak, z mého pohledu poněkud nadbytečně, svou pozornost rozptyluje na možná další využití svého návrhu pro rodinné či rekreační bydlení;
- (b) diskuse o cohousingovém, svépomocně realizovaném ekologickém bydlení pozorujeme přinejmenším od osmdesátých let v německy mluvících zemích a ve Skandinávii. Je proto škoda, že – až na jeden starší příklad z Rakouska – diplomantka tyto debaty a příklady vůbec nezohledňuje v rešerši a neuvádí ani žádnou literaturu, která k tomuto tématu vznikla (dokonce i v češtině);
- (c) diskutabilní se mi zdá volba některých městských pozemků, které jsou „periferií uvnitř města“ (s. 139) s minimálním potenciálem ekonomického využití. Je-li deklarovaným cílem práce, aby stavby vytvářely „hnízda v městské zástavbě, kde vzniká živá komunita a posiluje tak okolí, které je často zanedbané“ (s. 10), mnohé z diplomantkou vybraných periferních pozemků dosažení tohoto cíle patrně nezajistí.

Přes tyto výtky práci Valentýny Vaclíkové považuji za dobré uchopení sociálně potřebného tématu. Diplomová práce je srozumitelná a naplňuje zadání. Grafická úroveň odpovídá požadavkům kladeným na diplomové práce.

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji pro ni známku „C“.

V Praze, dne 25. 1. 2021

Hubert Guzik